

כת האלופים

תומר, מי שהיתה מפקדת ח"ן — מנהלת בבנק הפועלים.
 ● אלוף מרדכי (מוקה) לימון — מנהל בבנק כללי (קבוצת רוטשילד).
 ● אלוף מישנה יוסף כלב, מי שהיה דובר צה"ל — מנהל בבנק כללי.

תעשייה ומיסחר

● אלוף (מיל) דן טולקובסקי — נשיא דיסקונט השקעות.
 ● אלוף (מיל) בני פלד — נשיא אלביט.
 ● אלוף (מיל) ישעיהו גביש — מנכ"ל כור.
 ● רביאלוף (מיל) צבי צור — מנכ"ל כלל תעשיות.

נכנס לתפקיד, ולא חלף זמן רב עד שמצא מנכ"ל כרוחו: אלוף (מיל) ראש המוסד לשעבר, יצחק (חקה) חופי. לכת האלופים יש יצוג בתחומים החשובים ביותר של המשק והכלכלה, וגם בפוליטיקה. בראש מיפלת העבודה עומדים שלושה רביאלופים לשעבר: יצחק רבין, חיים ברילב, ומרדכי (מוטה) גור. האחרון ממלא גם תפקיד שולי בקונצרן כור ההסתדרותי, והוא בעל חברה פרטית לסחר-נשק, בשם סראל. בממשלה מיוצגת כתיאקצינים בעיקר עליידי שני היריבים הנחציים, החברים באותה מפלגה: תתאלוף (מיל) מרדכי ציפורי, והאלוף (מיל) אריאל שרון. אך את כת האלופים מייצג גם מי שהיה ממלא מקומו של ראש אגף מודיעין, אלוף מישנה (מיל)

הסיפור, עדים רבים יכולים להעיד ולחזק את האשמה. אחד התחומים הרגישים, שבהם אפשר למצוא אלופים רבים, הוא תחום האנרגיה. יו"ר מועצת המנהלים של חברת החשמל הוא תתאלוף (מיל) דויד (ג'וקי) הגואל. הגואל הוא יליד לוב, והגיע עם מישפחתו לישראל כשהיה בן שנה. הוא הצטרף להגנה ב-1946, ומאז, כמשך שנים רבות, לא פסק שירותו הצבאי. הגואל הוא גבה קומה ומשופם, בעל מזג נוח. את שירותו הצבאי סיים כאשר הודח מתפקידו בשנת 1978 על-ידי שר הביטחון דאז, עזר וייצמן. הגואל היה אז מושל הגדה המערבית. בפקודת קצין בכיר נכנסו אז חיילי צה"ל לכיתות בבתי-ספר בכיתת-גאללה, ציוו על התלמידים

סיפור המעשה המליצה שלא לקדם את פקר בתפקיד. פקר הסוער וחם המזג ביקש נקם. הוא שיגר כמה מיכתבים, שהתפרסמו בירחון הפריסי ישראל ופלטין. במיכתביו טען פקר, כי מתנכלים לו בחילה-אוויר בשל ביקורתו על מחדלי חילה-אוויר ומפקדיו הבכירים במלחמת יום-הכיפורים.
פקר סיפר במיכתבו:
 בקיץ של שנת 77 הזמין אותי בני פלד לשיחה, שנערכה בגן ביתו בנווה-דרום. זה היה כיום השישי, והיתה זו אחת השיחות הקשות שהיו לי בחיי. שוב שמתי הכל על השולחן, אמרתי לבני, בין דברים רבים אחרים, שמי שרוצה להנהיג אנשים צריך לאהוב ולכבד אותם...
 בני נשבר וצעק: לך יש ביקורת עליי? במלחמה הייתי לבר. רפי (תתאלוף רפי הרלב, היום מנכ"ל אל-על ואז סגנו של פלד בחילה-אוויר) נכנס להלם-קרב בתחילת המלחמה, ולא יצא ממנו עד סוף המלחמה.
 עד כאן מיכתבו של פקר.

במיכתבים ששיגר לצמרת צה"ל, כי הוא ירה בשבוי כאשר זה נמלט, וכלל לא ברור אם פגע בו. כבר ב-1973, כאשר עמד פקר להתמנות כמפקד בסיס חילה-אוויר בתל-נוף, נשלח לשרה-ביטחון דאז, משה דיין, מכתב אנונימי, ובו מעשה השבוי, פקר, לדבריו (העולם הזה 2222, 2234), תבע לחקור את הפרשה, ולטענתו הוכחה גירסתו כגירסה הנכונה, והפרשה נגנזה.

אך היא שבה ועלתה כאשר ביקש עזר וייצמן למנות את רונדפקר כמפקד חילה-אוויר. ועדה שברקה את

גביש

בכמה צמתים חשובים של המשק — בתעשיית הנשק ובסחר הנשק, באנרגיה ובתחבורה — שולטת כת האלופים ביד רמה כאשר לצידם יושבים על כסאות המנכ"לים ראשי שירותי הביטחון והמוסד שפרשו

● עמוס מגור, מי שהיה ראש השב"כ — יו"ר מועצת המנהלים של לודזיה (קבוצת אייזנברג).
 ● תתאלוף (מיל) חיים ירון — מנכ"ל בית-החרושת ציקלון.
 ● אלוף (מיל) משה פלד — מנכ"ל ארית (אלול+כור).
 ● תתאלוף נתן אלדר — סוכן נשק.
 ● אלוף (מיל) מוטי הוד — סוכן נשק.
 ● אלוף (מיל) הרצל שפיר — סוכן נשק.
 ● תתאלוף (מיל) אהרון יאלובסקי-שביט — סוכן נשק.
 ● תתאלוף (מיל) רן רונדפקר — סוכן נשק.
 ● תתאלוף (מיל) צבי שור — מנכ"ל התאחדות תעשייני היהלומים.
 ● תתאלוף (מיל) בני ארד — עיסקי יבואי-צוא.
 ● אלוף (מיל) שמואל גונן — עיסקי נשק ויהלומים.
 ● אלוף (מיל) נחמיה קין — מנהל בגלנויט (של ח"כ אברהם שפירא).

יובל נאמן. שר אחר, יצחק מודעי, הוא סגן-אלוף במילואים. כל אלה היו עלולים להיפגע, אם היתה הממשלה מקצצת כפסגות של קציני הקבע. להלן רשימת הקצינים הבכירים המשרתים בנקודות מפתח במשק, על-פי ענפיהם:

אנרגיה

● ת"א"ל (מיל) דוד הגואל — יו"ר הדיקטוריון של חברת החשמל.
 ● אלוף (מיל) צבי זמיר (היה ראש המוסד — מנכ"ל בני הויקוק).
 ● אלוף (מיל) אברהם בוצר — מנכ"ל קו צינור הנפט אילת-אשקלון.
 ● יוסף הרמלין, ראש השב"כ לשעבר — מנכ"ל חברת יואל לחיפושי נפט (קבוצת אייזנברג).
 ● תתאלוף (מיל) ירחמיאל דורי — מנכ"ל חברת צפון אמריקה לחיפושי נפט.
 ● אלוף (מיל) אריה לוי — מנכ"ל חברת-הרלק הממשלתית הגדולה פז.

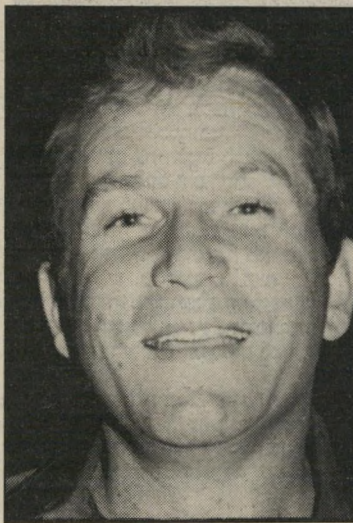
תחבורה

● אלוף (מיל) שלמה אראל — מנכ"ל איגוד חברות הספנות.
 ● אלוף (מיל) עזר וייצמן — מנהל חברת הספנות.
 ● תתאלוף (מיל) רפי הרלב — מנכ"ל אל-על.
 ● אלוף (מיל) מאיר עמית — יו"ר מועצת המנהלים של חברת מעוף.

בנקאות

● אלוף (מיל) משה נתיב — מנהל בבנק לאומי.
 ● אלוף (מיל) עמוס חורב — מנהל בבנק לאומי.
 ● אברהם אחיטוב, ראש השב"כ לשעבר — מנהל בבנק הפועלים.
 ● אלוף-מישנה (במיל) רבורה

להיכנס לכיתות ולסגור את הדלתות, ואחר-כך השליכו רימוני גז מרמיע לתוך הכיתות הסגורות. החיילים צפו בתלמידים, שקפצו מבוהלים מחלונות הכיתות שבקומות העליונות של בית-הספר, וחלק מהם נפצעו.
 כאשר דלפה הפרשה, ביקש שרה-ביטחון ריווח. הריווח שהועבר לו על-ידי תתאלוף הגואל באמצעות הרמטכ"ל דאז, רביאלוף (מיל) רפאל איתן, התגלה ככזוב, ולווייצמן לא היתה ברירה אלא להדיח את הגואל. הקצין המורד לא נותר חסר-פרנסה. היו לו קשרים טובים במיפלתגה הליברלית שבליכוד, והוא קיבל את מישרת מנכ"ל מישרד-האנרגיה והתשתית. הוא שימש בתפקיד זה שלוש שנים, ולפני שנה הוחלט להעניק לו תפקיד חדש.
 הצרה היתה, שהתפקיד החדש היה תפוס בידי נאמן אחר של הליכוד, איתן יעקובסון. מישור הרליף ליעקובסון שעומדים להדיחו, ויעקובסון הקדים את המדיחים, והתפטר יום אחד לפני ההרחה מתפקידו בראש מועצת המנהלים של חברת החשמל. הגואל

רון

בני פלד

הרמלין

יאלובסקי (שבטים)

משה פלד

שלמה פרנקל